

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!

A magyar országgyűlés 2012-ben döntött arról, hogy január 19-e a magyarországi németek kitelepítésének emléknapjává váljon.

Mi, magyarok nagyrabecsüléssel tekintünk a német kisebbséghez tartozó honfitársainkra, akiknek az élet megannyi területén nyújtott teljesítménye évszázadok óta gazdagítja országunkat. Büszkék vagyunk arra, hogy a magyarországi német nemzetiséghez tartozókban megannyi nagyszerű tudóst, művészt, sportolót, kiváló gazdálkodót, borászt, vállalkozót, hivatásukban másoknak is jó példát mutató orvost és jeles tanáregyéniséget tisztelhetünk.

Együttélésünk valódi együvé tartozást jelent, hiszen népeink gazdag történelmük során megszámlálhatatlan értékkel gyarapították az európai kultúrát, mindazt, ami összeköt minket. Ez az elválaszthatatlan együvé tartozás tette lehetővé annak a mély történelmi traumának a túlélését és feldolgozását is, amelyet a magyarországi németek 70 évvel ezelőtt megindított kitelepítése jelentett hazánk történetében.

Akkori jogfosztásuk és a rájuk rótt vagyonvesztés, valamint az ezzel együtt járó kollektív megbélyegzés ártatlan honfitársaink százazreit érintette. Ezt a szégyenteljes időszakot családi tragédiák sokasága teszi számunkra örök időkre fájdalmasan emlékezetessé.

A magyarországi németiség kitelepítésének 70. évfordulóján mi, mai magyarok tisztelettel és együttérzéssel hajtunk fejet minden ártatlanul meghurcolt és megalázott német származású magyar honfitársunk előtt; mindazok előtt, akiknek érdemeit, teljesítményét, emberi méltóságát és állampolgári jogait semmibe véve a kollektív bűnösség nevében taszított ki az akkori Magyarország.

A német és a magyar nép barátsága iránti elkötelezettséggel és az Ön iránti nagyrabecsüléssel üdvözli

Budapest, 2016. január „18 „,

Áder János